

Cap sur l'école inclusive
en Europe

Pedagogiczna Karta Pracy

Odkrywczy obóz szkolny

Część modułu/ R

Kontakt: Isabelle NAUROY

École Jean Calvet
46000 Cahors

Kontekst

Szkoła im. Jean'a Calvet w Cahors to siedmioklasowa szkoła z 2 klasami CP (odpowiednik I klasy), jedną klasą CE1 (odpowiednik II klasy), jedną CE2 (odpowiednik III klasy), jedną CE2/CM1 (łączona klasa IV i V), jedną klasą CM1 (klasa V) oraz dwiema klasami specjalnymi, w tym klasą ULIS (program na rzecz integracji dzieci z niepełnosprawnościami).

Szkolny obóz przygodowy odbywa się w Seignosse nad Oceanem Atlantyckim w ośrodku akredytowanym przez francuskie Ministerstwo Edukacji Narodowej i obejmuje wszystkie klasy, w tym klasę programu ULIS.

Zasady oraz podstawy teoretyczne

Okoliczności obozu pozwalają uczniom na niezależność w każdej sytuacji.

Kłopoty z zachowaniem łagodnieją (niewiele konfliktów w trakcie trwania obozu).

Uczniowie nabierają do siebie wzajemnego szacunku.

Oto strona, za pośrednictwem której można wesprzeć organizację:

http://bdemaug.free.fr/index_marches.htm

Cele

Od początku drugiego trymestru aż do końca roku, praca uczniów skupia się wokół projektu szkolnego obozu nad oceanem. Jednocześnie wpisuje się w wizję szkoły – **otwieranie się na świat** i promowanie postawy **lepszego życia we wspólnocie** poprzez szacunek dla różnorodności.

Prezentacja metodologii

W ramach projektu odkrywczego obozu szkolnego nad oceanem, dzieci uczestniczące w programie ULIS odprowadzane są na zajęcia, które trwają przez cały dzień. Dzieci gromadzą się codziennie podczas posiłków i wieczorami, ponieważ mimo przynależności do tzw. programów, stanowią jedną grupę.

Przeanalizujemy przypadek uczennicy T., która uczestniczy w zajęciach na poziomie CE1 (II klasa) w programie ULIS. Dziewczynka cierpi na chorobę sierocą, która powoduje u niej zaburzenia zachowania, przez które spotyka się z odrzuceniem przez inne dzieci – również ze względu na lęk i obawy, który mogą odczuwać w kontaktach z T.

Nauczycielka klasy CE1 informuje mnie, że dzieci wykazują spore obawy, a wręcz odmawiają współuczestnictwa w obozie z T. Uznajemy, że potrzebna jest interwencja i że odpowiem na pytania dzieci, by złagodzić ich obawy. Sam fakt, że dzieci mogły otworzyć się i wyrazić swoje uczucia uspokoił je i poprawił nastawienie do T. w codziennym funkcjonowaniu. T. potrafi być niezdolna w stosunku do rówieśników, dlatego wyjaśniam jej, skąd biorą się obawy uczniów klasy CE1. Często podkreślam w rozmowach z nią, że musi podjąć wysiłek, by pohamować wybuchy swojej złości.

W ciągu tygodnia T. udowadnia, że potrafi poprawić swoje zachowanie. Podczas niektórych zajęć, np. gry w pelotę, koleżdy i koleżanki pomagały T. z zadziwiającą cierpliwością. Mimo że czasem jest denerwująca dla grupy, obserwowaliśmy obustronne korzyści płynące z tej współpracy.

Jednocześnie okres przygotowania do obozu szkolnego pozwolił wszystkim lepiej się poznać, zaakceptować różnice i przeżyć wyjazd radośnie.

Faza objaśniania i wymiany doświadczeń była kluczowa. Poświęcenie czasu na wysłuchanie każdego dziecka umożliwiło udaną integrację uczennicy, która w innych warunkach została by odtrącona, lub stała by się przyczyną wielu obaw.

Ograniczenia

Niepoprawne zachowanie związane ze schorzeniem T. powoduje, że jej integracja z grupą jest trudniejsza i należy indywidualnie dostosować program nauki, by zapewnić integrację dziewczynki w gronie innych dzieci.

Kryteria ewaluacji:

Sukcesem projektu jest chęć organizacji kolejnego szkolnego obozu odkrywczego, tym razem w Pirenejach w styczniu, gdzie odkrywać będziemy nowe środowisko i będziemy uczyć się jazdy na nartach. Po powrocie dzieci z obozu można było zaobserwować zmianę w relacji T. z innymi dziećmi w szkole, które bardziej zwracają na nią uwagę, zachęcają ją do wspólnej zabawy, co nie działo się nigdy wcześniej. W szkole zapanowała kultura większej akceptacji dla różnic oraz łatwiejszej komunikacji podczas przerw.